4de. JAARGANG. CURACAO DEN 29n OCTOBER 1887. N° 200

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

De Agentuur:
JAN ELLIS, *Curaçao*, — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba*, — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire*. — Playa.
UITSLUITEND AGENT VOOR FRANKRIJK
Teissedre, 39 Rue Paradis Poissonnière, Parijs.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

Machine-Tricycle.

Met genoegen kunnen wij hier melding maken van eene uitvinding in de Mechaniek door den Zeer Eerw. Pastoor, Pr. A. H. Frie, van St. Rosa gedaan, en waarvoor op het einde der vorige maand in Amerika patent is verleend. Deze uitvinding wordt door deskundigen zelfs als zeer gewichtig en van aanbelang beschouwd om verschillende redenen. Daardoor toch vervalt het onderhoud van een trekpaard of een rijpaard, dat voor menigeen te kostbaar of te lastig is, en tevens voldoedt 't aan het voordeel dat een twee- of driewieler oplevert maar wier behandeling voor velen te vermoeiend is of met moeite is aan te leeren.

Het patent is gegeven voor een geheel nieuw soort van driewieler, door den uitvinder „Machine–Tricycle" geheeten. De beweging wordt door schommelingen van een vernuftig aangebrachte, tegen schokken stevig bevestigde, maar toch zeer gemakkelijk te bewegen wiegelstoel voortgeplant op drijfraderen van groote diameter en van bijzondere constructie. Deze voortplanting geschiedt door middel van een geheel stel van rondsels en tandraderen die met een zwaar vliegwiel in verband staan. Wanneer de wielenaar vermoeid is van het schommelen, dan kan hij een zeer gemakkelijk te bewegen en door toegepaste hefboomskracht toch zeer krachtig werkende voettrede gebruiken, waarbij geen de minste kunst of behendigheid vereischt wordt.

Deze voettrede moet ook dienen om aan de „Machine-Tricycle" zijn eerste snelle beweging te geven en om er bergen of heuvels mede te bestijgen. Het mechanisme is zoo ingericht, dat, bij het oprijden van een heuvel, iedere slag of beweging gewonnen is, en dat de „Tricycle" onmogelijk achteruit kan loopen, terwijl eene zeer eenvoudige en met gemak te regelen remmer de snelheid bij het afdalen naar verkiezing matigt. Ook het stuurwiel, in het gezicht van den rijder, wordt door den linkervoet zonder inspanning en met zekerheid geregeld. De „Machine Tricycle" kan, wat snelheid betreft, den besten drie-wieler evenaren. Vooral is 't nog merkwaardig, dat het mechanisme zoo geformeerd en aangebracht is, dat, wie alle lichamelijke beweging zou willen vermijden, 't zijn beweging kan geven door een dynamomotor van ongeveer ⅛ paardekracht met eene zoogenaamde automatische batterij, wier onderhoud, zelfs bij een dagelijksch gebruik van meer dan twee uren lang, niet meer dan 40 gulden 's jaars zou beloopen.

Men ziet dus, dat de uitvinder eene belangrijke ontdekking heeft gedaan op het gebied der voortbeweging zonder dierlijke kracht. Door die uitvinding is het middel gevonden om zich zelf zoo gemakkelijk mogelijk met groote snelheid voort te bewegen door toepassing van eenen goedkoop en met weinig kosten te onderhouden electrischen motor. Van gevaarlijke stoomketels, van water of kolen die moeten meêgevoerd worden, van electrische accumulators die nu en dan moeten gevuld of geladen worden—bezwaren die altijd voor de dure en kostbaar te onderhouden stoom – of electrische tricycles zullen blijven bestaan – daarvan is bij deze uitvinding geen spraak meer.

De kosten die voor den aankoop van deze „Machine Tricycle" vereischt worden, zullen wel zoo wat gelijk staan met den prijs die voor een gewoon klein rijtuig besteed wordt. Hierbij heeft men echter te bemerken dat het groot voordeel, wat men door het afschaffen van rij – of trekdier verkrijgt, al zeer spoedig de onkosten van den aankoop ruimschoots zullen vergoeden.

Wij vertrouwen dan ook, dat aan den Zeer Eerw. Heer Frie het goed succes in het exploiteeren zijner uitvinding niet zal ontbreken.

Te meer hopen wij dat 't goed succes mag vinden, omdat Zijn Eerw., naar wij gehoord hebben, alleen met het oog op zijn begonnen stichting, het Weeshuis van St Rosa, zich zooveel moeite en inspanning bij de studie en de teekening van zijn plan getroost heeft.

HET JUBILÉ VAN DEN PAUS.

Van het Congres der republiek Ecuador ontving Z. H. kennisgeving van de door die vergadering naar aanleiding van 's Pausen aanstaande jubilée genomen besluiten. Deze luiden als volgt:

Art. 1. Het Congres brengt Z. H. den Paus op zijn 50jarig priesterjubileum zijne gelukwenschen en koestert de hoop dat den H. Vader de vrijheid en de Heilige rechten, welke hem als opvolger van den H. Petrus en als zichtbaar hoofd der Katholieke Kerk toekomen, zullen teruggegeven worden.

Art. 2. Het Congres van Ecuador vernieuwt het protest, dat reeds van den kant der natie is aangeteekend, dat het trouw vasthoudt aan de leeringen des Apostolischen Stoels en voornamelijk de Encyclieken *Diuturnum* en *Immortale Dei* in aanzien houdt.

Art. 3. Het Congres staat 10.000 duro's toe als bijdrage voor het offer, dat de Katholieke wereld aan Z. H. voor de H. Mis zal geven, die hij op zijn feestdag zal opdragen.

Het is harttreffend en opbeurend voor den Katholiek, als hij den wedstrijd ziet tusschen de geloovigen van alle landen en werelddeelen om den H. Vader bewijzen van vreugde en kinderlijk oprechte deelneming aan den dag te leggen bij gelegenheid van zijn 50jarig priesterfeest. Van alle kanten toch wedijveren kunst en wetenschap, offervaardigheid en vlijt om aan de voeten van Z. H. de voortbrengselen van hun geest en hun talent, van hun vaardigheid en bedrevenheid, als blijk van hulde en diepe vereering neder te leggen. Wie slechts een gedeelte van al die kunstschatten ziet tentoongesteld, moet, tot welke gezindte hij ook moge behooren, bekennen: De Katholieken

---

FEUILLETON.

Een spiksplinternieuwe wetenschap.

Wie heeft niet menigmaal als kind, wanneer hij van Roodkapje en den wolf of van de Gelaarsde Kat hoorde vertellen, met weemoed dien gouden tijd terug verlangt, toen de dieren spreken konden en de menschen zoodoende op den vertrouwelijksten voet met de heele dierenwereld konden omgaan? Welnu, wat wij eenmaal als kind gedroomd hebben, maar sedert, helaas! als een nooit te verwezenlijke illusie moesten verwerpen, dat zullen wij thans in vervulling zien gaan. Wederom zal ons de dierenwereld ontsloten worden, zoodat de hartstochtelijke dierenvrienden gelegenheid krijgen met hun beschermelingen, die zij zoo zorgvuldig in toevluchtsoorden verplegen, van gedachten te wisselen en de dankbetuigingen der noodlijdende honden en katten te verstaan. Meteen zal dan ook het grootsche denkbeeld, indertijd in de geleerde wereld geopperd, om, namelijk de apen voor den landbouw en de nijverheid op te leiden een groote schrede tot zijn uitvoering genaderd zijn. Want hoeveel gemakkelijker zal het ons niet vallen, onze vierhandige natuurgenooten in de geheimen van het menschelijk bedrijf in te wijden, wanneer wij eenmaal hun zinrijke taal zullen verstaan, die tot dusver een gesloten boek voor ons was!

Dat alles hebben wij te danken aan den uitvinder der spiksplinternieuwe wetenschap, welke ten doel heeft ons de taal der dieren te leeren verstaan, — een wetenschap, die in het wetenschappelijke Duitschland reeds een aanzienlijke hoogte heeft bereikt.

Dr. Karl Franke komt de eer toe van het vaderschap dier wetenschap, welke geroepen schijnt een volslagen omwenteling in de menschelijke maatschappij te weeg te brengen.

Men stelle zich voor welke gevolgen Franke's ontdekking alleen op onderwijsgebied hebben moet, daar het programma onzer hoogere burgerscholen, dat thans vier of vijf moderne talen omvat, noodzakelijk met de voornaamste dierenspraakkunsten zal moeten vermeerderd worden.

Doch bepalen wij ons ditmaal, in plaats van over de gevolgen der nieuw gevonden wetenschap door te slaan, veeleer tot hetgeen Dr. Karl Franke er ons tot dusver van heeft gelieven mee te deelen. De geleerde dierentaalvorscher dan heeft in het geleerde tijdschrift *Kosmos* een geleerd opstel geschreven, waarin hij met echt wetenschappelijken ernst de gewichtige vraag stelt: „Heeft de menschelijke taal een gemeenschappelijken oorsprong met die van andere longenschepsels?" (*Lungengeschöpfe* heet het in des doctors eigen wetenschappelijke taal, en het voegt dat wij er dit bij vermelden, opdat de lezer den fijn gevonden term in al zijn fraaiheid bewonderen moge.)

„Deze vraag," zoo begint de geleerde Germaan, die al aanstonds toont, de zaken breed wetenschappelijk op te vatten, „betreedt het gebied van drie wetenschappen: de zoölogie, de philosophie en de taalwetenschap. Van zoölogische zijde, o. a. door Jäger (*Kosmos II*, 453) is de meening uitgesproken, dat de menschelijke taal slechts een verdere ontwikkeling der dierentaal is." Iets dergelijks en zeer opmerkelijks zegt ook Weinland ter aangehaalde plaatse (bl. 43). Het zou echter zeer te wenschen zijn, dat deze vraag ook door de beide andere wetenschappen aan een scherper onderzoek werd onderworpen. Want slechts een eendrachtig samengaan van alle drie kan ze tot oplossing brengen, gelijk daardoor ook het kennisgebied van alle drie wordt verrijkt."

Dr. Karl Franke nu zal zich tot die schoone taak aangorden en heeft dus alle mogelijke aanspraken op de onverdeelde oplettendheid van ons, minder geleerde „longenschepsels," die zeer benieuwd zijn, hem alle voorhanden zoölogische bouwstoffen nu eens recht philosophisch te zien ordenen en rangschikken tot behoorlijke spraakkunsten van de talen der „andere longenschepsels", gelijk wij ze bij voorbeeld voor het Grieksch en Latijn bezitten.

Wij moeten ronduit bekennen begeerig uit te zien bij voorbeeld naar de hondenspraakkunst, de kattenspraakkunst enz. en stellen ons van de kennismaking reeds veel nut en genoegen voor.

Ongelukkig echter heeft Dr. Karl Franke zich van dien onmisbaren, voorbereidenden arbeid met een Jantje van Leiden afgemaakt en vertelt eigenlijk niets, wat niet reeds duizenden jaren bekend was, bij

worden door niemand overtroffen door eenheid in hun streven, door offerwilligheid en liefde tot hun geestelijk Opperhoofd. Wat de andersdenkenden, die een terugblik werpen op de wereldgeschiedenissen, moet treffen, is, dat de Katholiek niet moede wordt te geven. Hoeveel prachtige tempels, hoeveel stichtingen van Katholieke liefdadigheid, hoeveel kunstschatten, afkomstig van Katholieken, hoeveel kloostergoederen, beurzen, gesticht tot Katholieke doeleinden, met het geld van Katholieken, zien zij thans niet in het bezit van de vijanden der Katholieke Kerk, en toch blijven zij geven.

Zij arbeiden en bouwen, ontginnen woeste gronden, roepen allerlei stichtingen in het leven tot heil der lijdende menschheid, ofschoon de geschiedenis hun leert, dat vroeg of laat een godsdienstlooze Staat, eene anti-katholieke regeering, gebruik makende van het recht des sterksten, hun weer alles zal ontnemen om het in handen te spelen van hun vijanden.

STAND DER MAAN.

V. M. 31 October 4 u. 45 min. P. M.

Opkomst der Zon:
1 November 6 u. 10 min.
Ondergang der Zon:
1 November 5 u. 50 min.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernements-Besluiten.

Curaçao den 28n October 1887.

Bij Gouvernements beschikking dd. 15 October 1887 N° 612 is bepaald, dat tot de feestiviteiten, waarmede de verjaardag van Zijne Majesteit den Koning op den 19n. Februari 1888 zal worden gevierd, behooren zal een volksfeest, waarvan de leiding wordt opgedragen aan eene commissie, bestaande uit de navolgende in alphabetische orde genoemde Heeren:

A. M. Capriles, particulier;
H. H. R. Chapman, 2de luitenant bij de Stedelijke Schutterij;
P. de Gorter, Havenmeester en Loods;
A. S. de Pool, Kapitein bij de Stedelijke Schutterij.
J. A de Veer, opzichter bij het Bouwdepartement; en
C. M. B. Wiedemann, 2e. luitenant der infanterie.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.

Aan belastingschuldigen wegens de belasting op den invoer, accijnsrecht op sterke dranken en pakhuishuur van in entrepôt aanwezige sterke dranken over het *Derde Kwartaal* 1887, wordt gedurende *veertien dagen*, gerekend van af den 31st. dezer op gewone kantooruren gelegenheid gegeven om hunne bezwaren tegen den aanslag in die belastingen bij den heer Administrateur van Financiën ter beslissing in te brengen.

Administratie van Financien.

Openbare Aanbesteding.

Door het Gouvernement wordt in huur verlangd een schoener of barkje van minstens 50 M3 inhoud om dienst te doen tusschen *Curacao, Klein Curacao* en *Bonaire*, vice-versa, op de navolgende voorwaarden:

1°. De huur vangt aan met den 1n. Januari 1888 en wordt gesloten voor een geheel jaar.
Indien partijen verlangen dat zij een volgend jaar zal worden voortgezet geven zij elkander daarvan telken jare schriftelijk kennis vóór den 15n. October.

2°. De verhuurder van het vaartuig is verplicht te zorgen dat het minstens eenmaal 's weeks de reis maakt van *Curacao* naar *Klein Curacao* en *Bonaire* en van *Bonaire* terug naar *Klein Curacao* en *Curacao*.

3°. De dagen en uren van vertrek van *Curacao* en *Bonaire* worden door het Bestuur vastgesteld.

4°. De verhuurder vervoert met zijn vaartuig kosteloos tusschen de drie genoemde eilanden de Gouvernements passagiers en goederen die hem of den schipper van het vaartuig op *Curacao* door den Administrateur van financiën en op *Bonaire* door den Gezaghebber worden opgegeven.
Hij is mede verplicht kosteloos overtebrengen de brievenpakketten die op *Curacao* door den Post-directeur en op *Bonaire* door den Gezaghebber aan den schipper worden afgegeven.

5°. De verhuurder is verplicht te zorgen dat de schipper van het vaartuig een of twee uren vóór zijn vertrek van *Curacao* of *Bonaire* bij den Post-directeur of Gezaghebber de brievenpakketten in ontvangst neemt en die dadelijk na aankomst ter plaatse zijner bestemming te *Curacao* op het Postkantoor en te *Bonaire* op het Bureel van den Gezaghebber bezorgt.

6°. De verhuurder is aansprakelijk voor de goede behandeling der passagiers en voor het in goeden staat vervoeren der goederen en brievenpakketten.

Gegadigden worden verzocht hunne inschrijvings-biljetten met duidelijke opgave van den verlangd wordenden huurprijs per jaar intezenden ten bureele van den Administrateur van financien uiterlijk tot op het middaguur van Dinsdag den 29 November 1887.

Willemstad, 21n. October 1887.
De Administrateur van Financiën.
DE VEER.

NEDERLAND.

— Onlangs hebben wij gemeld, dat Z. M. de Koning het voornemen heeft een gedeelte van het aanstaande voorjaar in het Zuiden te gaan doorbrengen. Dit plan is, naar wij vernemen, reeds in zoover tot uitvoering gekomen, dat op 's Konings last door den adjudant en particulier secretaris kapitein De Ramitz dezer dagen aan het meer van Genève eene fraaie villa is gehuurd en nog andere beschikkingen zijn genomen voor het verblijf der Koninklijke familie aldaar, in het begin van het volgend jaar. (*Dagbl*).

— In officiëele en niet-officiëele stukken wordt steeds de verhouding der Roomsch-Katholieke bevolking van ons land tot de niet Roomsch-Katholieken aangegeven als 2 tot 3.

In de *Haarl. Ct.* beweert X echter, dat dit de verhouding was van 1829, die bij elke tienjarige volkstelling gebleken is veranderd te zijn. De verhouding is nu 9 tot 16. Dus niet 10/25 : 15/25 maar 9/25 : 16/25.

De bewering alzoo van hen, die meenen dat ook in de Tweede Kamer der Staten-Generaal dezelfde verhouding bestaan moest en er dus veertig van de honderd zetels door Roomsch-Katholieken moesten worden bezet, is volgens dien schrijver onjuist. Dit getal zou slechts zes-en-dertig moeten bedragen.

40 of 36, laat 't zijn, zal de nieuwe Grondwet 't mogelijk maken, dat 36 Katholieken in de Kamer plaats nemen?

In ieder geval moest X liever aantoonen, met welk recht de liberalen tot heden door de hatelijke districtsverknipping zooveel Katholieken uit de Kamer gehouden hebben. (*Maasbode*).

— Naar aan de *N. R. Ct.* wordt medegedeeld, zijn de resultaten van het sectie-onderzoek van de wetsontwerpen tot verandering der Grondwet van zoodanigen aard, dat één algemeen eindverslag mag worden tegemoet gezien. De zaak zou alzoo spoedig in staat van wijzen worden gebracht, zonder dat op een antwoord van de regeering ware te wachten. Onwaarschijnlijk is het niet, dat de openbare behandeling nog in de eerste helft van October zal plaats hebben.

BUITENLAND.

ITALIË.—De *Observateur Français* laat zich uit Rome melden:

„Ik verneem uit goede bron, dat het Vaticaan een zeer uitvoerig en belangrijk bericht ontving over eene gedachtenwisseling tusschen vorst van Bismarck met een Pauselijk diplomaat. Behalve quaesties, welke op aangelegenheden der Kerk betrekking hebben, werd ook de toestand des Pausen behandeld."

— Berichten uit Massoewah melden dat het hoofd van den stam-Habab de Italianen onderdrukt heeft.

FRANKRIJK.—Onder den titel *Paris qui souffre* heeft de rechter van instructie Guillot, in het departement der Seine, een lezenswaardig boek in het licht gegeven. In dat werk toont de schrijver aan, dat het aantal misdaden in Parijs, sedert de laatste tien jaar, schrikbarend is toegenomen. Het aantal misdadigers onder de twintig jaar is zelfs verviervoudigd! Van 5000 steeg het aantal in het bovengenoemde tijdsbestek tot 20.000! „Op de bank der beschuldigden", zoo lezen wij in het boek, „kan men die jeugdige boosdoeners op hunne misdaden hooren snoeven; zij zoeken minder zich te verontschuldigen, dan de rol van verstokte misdadigers te spelen. Zij jagen naar effect; als zij de toehoorders doen huiveren van ontzetting, streelt het hunne ijdelheid.

„Deze verdorven jeugd weet, dat het haar in de oogen harer kameraden tot eer strekt hoe onbeschaamder en brutaler zij optreedt. Die misdadigers wereld kent maar zelden afvallingen; een bende-aanvoerder, een sultan van het *trottoir* te zijn, is eene zeer begeerde positie."

Als de voornaamste oorzaak der geheele demoralisatie van de Parijsche straatjeugd noemt Guillot het tegenwoordige onderwijs-systeem. Het kan geen rechtschapen man ontgaan, van welke denkwijze hij overigens zijn moge, zegt de schrijver, dat de schrikbarende toeneming der misdaden van de jongelieden samengaat met de veranderingen, die in de regeling van het volkschoolonderwijs gebracht zijn.

Deze mannen, die door de uitvaardiging der nieuwe schoolwetten den vooruitgang meenden te bevorderen, moeten hun geweten wel bezwaard gevoelen, als zij zich van de waarheid moeten overtuigen, dat het opkomend geslacht uitmunt door ruwheid en slechtheid. De oude bolwerken der kindsheid (godsdienst, eerbied voor het ouderlijk gezag enz.) zijn niet ongestraft omvergehaald; tegenwoordig ontbreekt het evenwicht tusschen natuurlijke aandrift en het wederstandsvermogen, dat eene goede opvoeding de jeugd inprent. De „praktische zedeleer" kan, zegt Guillot, alleen bestaan, als zij op godsdienst gegrond is; zoodra de zedeleer op louter menschelijke begrippen steunt, wordt er over geredetwist en wisselt zij af naar het gevoel, de belangen en de begeerten van het individu.

Als de gemeenteraad van Parijs niet geheel verblind was door zijne ateïstische vooroordeelen, zoo schrijft zelfs een liberaal, ongeloovig blad, zou het werk van den rechter Guillot, die zelfs een republikein is, hem misschien tot nadenken brengen, of de ingeslagen weg der lompe verwereldlijking van alle volksscholen wel tot het welzijn der jeugd leidt.

Immers het is bekend dat, nu pas weer, op verlangen van den Parijschen gemeenteraad, de naam „God" uit alle schoolboeken geschrapt en door een ander woord vervangen, is. En op een dorp bij Parijs heeft de regeering een burgemeester moeten afzetten, omdat hij bij eene prijsuitdeeling op school aan de kinderen

---

voorbeeld dat de jonge vogeltjes om voedsel piepen, dat de honden huilen, blaffen en knorren, de slangen sissen en de kikvorschen kwaken.

„De jongen" verkondigt hij plechtig, als ware hij voor het eerst tot die ontdekking gekomen, „zijn in staat, de ouden op hun pijnen en behoeften opmerkzaam te maken, en deze laatsten zijn in staat hen té verstaan. Er is derhalve een middel tot wederzijdsche verstaanbaarmaking, dat is: een taal voorhanden. Hoe zou ook anders een dergelijke, ons familieleven zoo nabijkomende [!] levenswijze als de meeste zoogdieren en vogels hebben, zonder taal denkbaar zijn?"

„Verder," gaat de dierentaalvorscher voort, „brengen deze schepsels geluiden voort op volkomen gelijke wijze [!] en met dezelfde organen als de mensch de spraakgeluiden: uit de longen komt de luchtstroom en brengt in den stemspleet van het strottenhoofd den stemklank teweeg, welke dan door de deelen van den mond meer of minder gewijzigd wordt. Ook de aanleiding tot die geluiden is dezelfde [!] als bij ons. Zij worden uitgebracht bij psychische aandoeningen als vreugd, smart, vrees, woede, vervolgens bij wederzijdsche ontmoeting, en naargelang daarvan zijn zij verschillend. Hoe anders blaft de hond, als hij zijn meester begroet, dan wanneer hij een vreemde aanvalt! Hij huilt als hij pijn gevoelt: hij knort, als hij zich boos maakt en met een aanval dreigt."

Ieder huisvader zal den geleerden Dr. Karl Franke erkentelijk zijn voor het vereerend compliment, dat ons familieleven dat der meeste zoogdieren zoo nabijkomt. Maar het wil ons toch voorkomen dat met zulke praatjes het getjilp der musschen, het geroep van den koekoek, ja zelfs het slaan van den nachtegaal nog niet tot een „taal" verheven wordt. Volgens onze bescheiden meening blijft er toch tusschen de zuiver *sensitieve* en *instinctmatige geluidsuitingen* der dieren en de *taal* van een Vondel of Schiller altijd nog zekere kloof, die zelfs door een „volkomen gelijke" inrichting der stemwerktuigen en door „dezelfde" aanleiding tot het uiten van geluiden maar niet zoo gemakkelijk valt te overbruggen. Doch geduld maar: Dr. Franke heeft een „*tweede groote schrede in de spraakontwikkeling*" ontdekt, die ons misschien beter op weg zal helpen en die hij volgenderwijze beschrijft:

„Hebben de geluidmakende schepsels de *bedoeling*, zich door geluiden verstaanbaar te maken, dan is klaarblijkelijk de tweede groote schrede in de spraakontwikkeling gedaan. [De eerste groote schrede is derhalve geluidmaken zonder bedoeling!] Of nu reeds de meer ontwikkelde jongen deze bedoeling bij het schreeuwen hebben, waag ik niet te beslissen [hoo wetenschappelijk voorzichtig!] maar de gebaren van halfwassen vogels bij het naderen der voedsel aanbrengende ouden laten dit vermoeden. Buiten twijfel heeft echter de hond deze bedoeling, als hij huilend tegen zijn etenden meester opspringt of voor een gesloten deur zoolang blaft, tot ze open gedaan wordt.... Dat de honden gewoon zijn uit bepaalde geluiden de bedoeling op te maken van hem, die ze voortbrengt, toont het volgende door mij zelf waargenomen voorval. In een gelagkamer, waarin zich ook drie honden bevonden, was een der gasten in slaap gevallen en snorkte. Dit snorken had groote overeenkomst met het knorren der honden. Spoedig begon dan ook een der honden te knorren en vervolgens de anderen. Ten slotte verzamelden zij zich alle drie voor den snorkende, knorden hoe langer hoe heviger en begonnen eindelijk te blaffen. Toen deze zich echter daardoor niet liet storen, verlieten ze hem en ignoreerden hem geheel en al. De hond knort klaarblijkelijk met de bedoeling om te dreigen. Die geluiden, welke zoo zeer op knorren geleken, hebben de gemelde honden als bedreiging opgevat; vandaar hun telkens heftiger bescheid. Ten slotte hebben zij echter ingezien, dat zij het snorken „verkeerd verstaan hadden" en lieten hem nu rustig doorsnorken."

(*Slot volgt.*)

---

o. a. werkjes over de „vrije liefde" deed uitreiken !!!

—Overal en in alles ruikt men in Frankrijk spionnen. Een poosje geleden werd een persoon voor een Duitschen spion aangezien en aangevallen, omdat hij.... twee glazen bier dronk en bakkebaarden droeg.

De razende revanche-mannen, de radicalen, zouden alle Duitschers, vrouwen en zuigeling niet uitgezonderd, uit Frankrijk willen verdrijven.

De *Patriote*, die gezegd wordt in betrekking te staan tot het ministerie van oorlog, schrijft:

„Wij vernemen met levendige voldoening, dat de maires van de arrondissementen van Parijs de officieele aanschrijving hebben ontvangen, om vóór het einde dezer maand bij het ministerie van binnenlandsche zaken een staat in te zenden van alle in hunne gemeente wonende Duitsche onderdanen. Wij kunnen den heer Fallières niet genoeg gelukwenschen met dien maatregel. Het is goed, dat men eens en voor altijd weet, hoe groot het aantal hongerlijders van gene zijde van den Rijn is, die ons komen exploiteeren en ons onder allerlei vorm onderkruipen, totdat zij als vijanden terugkeeren in het land, waar zij als woekerplanten hebben geleefd. Het is een moeielijke taak, die men van de maires vraagt, omdat de personen van Pruisischen en Duitschen oorsprong hunne nationaliteit verbergen. De prefectuur van politie heeft zich reeds met het onderzoek bezig gehouden, en wij twijfelen niet, of de maires zullen haar krachtig steunen, ten einde een volkomen beeld van de Duitsche kolonie te Parijs te verkrijgen."

Het slot van den maatregel zal wel zijn, eene belasting op de Duitschers, eene uitzetting op groote schaal, of dergelijke laffe maatregelen meer. Het is waar, de Duitschers nestelen zich overal in, maar hier is het louter haat; waarom andere niet tegen de Italianen geschreeuwd, die zich in nog veel grooteren getale te Parijs bevinden en der Fransche kunstnijverheid en den handwerken zware concurrentie aandoen.

Men gaat zelfs zoover, uit kloosters nonnen te willen verdrijven, welker naam doet vermoeden, dat zij Duitschers zijn. „De helft der nonnen in het klooster *du Sacré Coeur* alhier," schreeuwt een blaadje van Calais, op de namen afgaande, „zijn Pruisinnen!" Wat dwaasheid! En al ware dit zoo, geven dan die liefdadige beoefenaarsters der Christelijke volmaaktheid, bij wie banden des bloeds, nationaliteit, alles wegvalt om zich aan het heil van hare ziel en van de menschheid te wijden, aan iemand reden tot ongerustheid? Moeten ze soms spionnen van Bismarck heeten? Die dolle taal durft men niet uit te slaan, maar de *France* vraagt „hoe het met de andere kloosters is gesteld en door wie de postduiven westelijk van Calais worden opgelaten." Het wordt eindelijk tijd, zoo eindigt het blad, maatregelen te nemen, wanneer wij niet willen, dat de onvermijdelijke oorlog, die ons bedreigt, ons bittere verrassingen bereidt."

Wat kan men anders doen, dan hiervoor de schouders ophalen?

— Generaal Caffarel, chef van den Staf bij het Departement van Oorlog, die geschorst werd, Mevrouw Limouzin, een duitsch Baron Kreistmayer, en nog anderen zijn in hechtenis genomen wegens handeldrijving met decoratiën. De *Siècle* zegt, dat Caffarel in aanhoudende betrekking stond met een Pruisischen edelman en men vreest dat hij geheimen van het Ministerie van Oorlog aan Duitschland verkocht heeft. Baron Kreusmayer heeft een brief aan de *Intransigeant* gezonden, waarin hij verklaart, dat de heer Wilson, schoonzoon van President Grevy, in die zaak betrokken is. Het schijnt dat Baron Kreusmayer een oud Beiersch officier is, die deel genomen heeft in den oorlog van 1870 tegen Frankrijk, en dat hij in 1882 beschuldigd werd van Duitsche militaire documenten aan de Fransche regeering verkocht te hebben, in wiens dienst hij toen als spion stond. Sedert dien tijd heeft hij zijn residentie in Parijs gehouden.

De heer Wilson, die men "de eerste schoonzoon van Frankrijk" noemt, omdat hij getrouwd is met de dochter van President Grevy houdt vol, dat de beschuldigingen tegen hem in de Caffarel-quaestie lasteringen zijn, door de vijanden van President Grevy verspreid, om dezen tot verwijdering van het presidentschap te noopen en zijn plaats aan een ander te geven.

Daartegenover eischt het *Petit Journal*, dat President Grevy tusschen beiden moet komen in de beschuldigingen tegen den heer Wilson. Het is afgrijselijk, zegt het blad dat het aan den heer Wilson oogluikend kan worden toegestaan om gebruik te maken van zijn bevoorrechte positie als schoonzoon van den President om de wetten te schenden en het Elysee in een twijfelachtig agentschap te vervormen.

De *Matin* meldt, dat President Grevy geweigerd heeft het ontslag van Generaal Caffarel uit den militairen dienst wegens oneerlijk gedrag te teekenen. Tevens zegt de *Gaulois*, dat uit het gerechtelijk onderzoek gebleken is dat de generaal niet schuldig was in de handeldrijving met decoratiën.

—Generaal Boulanger bevindt zich in arrest voor 30 dagen, op last van den Minister van Buitenlandsche Zaken. Boulanger aanvaardde zijn straf en erkende, dat zijne uitdrukkingen aan de dagbladreporters betreffende de Caffarel-quaestie zeer indiskreet waren.

Uit alle deelen van Frankrijk heeft de oud-Minister duizenden brieven ontvangen met de warmste protesten van simpathie. Bij gelegenheid van de opening der kweekschool te Neims door den heer Spuller, Minister van Openbaar Onderwijs, werd er eene demonstratie gehouden te zijner eere.

ENGELAND.-Aangaande de spoorwegramp te Doucaster lezen wij nog het volgende:

Een der treinen van de Midland Railway Company begaf zich van Sheffiel naar Doucaster, met zich voerende tal van reizigers, die de wedrennen, welke aldaar gehouden werden, gingen bijwonen.

Te Hexthorpe, niet ver van Doucaster, stopte de trein, terwijl de conducteur de kaartjes kwam ophalen, toen een van Liverpool komende trein in volle vaart op den stilstaanden trein liep.

Twee wagons van dezen trein werden verbrijzeld.

Uit de verbrijzelde massa heeft men 25 dooden, waaronder een lijk zonder hoofd, en 60 gewonden te voorschijn gebracht. Verscheidenen dezer laatsten verkeeren in een verschrikkelijken toestand. Dezen hebben beide armen verloren, anderen zijn de beenen verbrijzeld. Verscheidene gewonden zullen er het leven bij inschieten.

Het stilstaan van den trein van Sheffield naar Doucaster te Hexthorpe was behoorlijk gesignaleerd. Deze vreeselijke ramp kan dus slechts op twee wijzen verklaard worden: ofwel de trein-conducteur heeft geen acht op de signalen geslagen, ofwel door de bocht dicht bij Hexthorpe te snel te hebben afgelegd, heeft hij niet spoedig genoeg kunnen stoppen om de botsing te beletten.

Al de slachtoffers behooren tot den trein van Doucaster. De reizigers van den trein van Liverpool zijn er met een geweldigen schok afgekomen.

Dit is een der verschrikkelijkste spoorweg-ongelukken, die in Engeland zijn voorgekomen.

Volgens eene juist door de *Board of Trade* bekend gemaakte statistiek hebben er van den 1sten Januari tot den 30sten Juni van dit jaar in het Vereenigd Koninkrijk 134 spoorwegongelukken plaats gehad (botsingen, deraillementen etc.), waarbij 249 slachtoffers vielen, waarvan er 243 licht gewond werden (197 reizigers en 46 spoorwegbeambten); het aantal dooden bedroeg 6, zijnde spoorwegbeambten. De gevolgen van deze ramp zijn dus verschrikkelijker dan al die tot nu toe in dit jaar voorgekomen zijn.

Deze ramp, welke zoo spoedig op die van Exeter gevolgd is, veroorzaakte in Engeland eene smartelijke aandoening.

—De Parijsche correspondent van de *Daily Chronicle* schrijft, dat wijlen de heer Katkoff, de bekende anti-Duitsche journalist, en generaal Boulanger in innige betrekking stonden. Men zegt zelfs dat Katkoff generaal Boulanger zou beloofd hebben hem behulpzaam te zijn om zich tot Dictator te verheffen.

Katkoff, die generaal Bogdanovich als bemiddelaar gebruikte, heeft Boulanger aangeraden om geen acht te slaan op de Russischen Duitsche gezantschappen, maar wel om in de directie van den oorlog voort te drijven.

Generaal Schwenitz, Duitsch gezant te St. Petersburg, heeft een der brieven van Katkoff onderschept en zond hem aan Keizer Wilhelm. De Keizer heeft daarover bij den Czaar geklaagd, en deze werd zeer verbitterd en verklaarde, dat hij Katkoff nooit meer in zijne tegenwoordigheid zou toelaten.

Het noodlot bespoedigde den dood van Katkoff.

DUITSCHLAND. — De *Vossische Zeitung* zegt, dat de Czaar zijn plan opgegeven heeft om Keizer Wilhelm te Stettin te ontmoeten, omdat hij documenten gezien heeft waaruit blijkt dat de Duitsche politiek, in zake Bulgarije, vijandig is tegen Rusland.

— Een dépêche uit Berlijn meldt, dat Dr. Mackenzie, die den Kroonprins opnieuw bezocht heeft te Baveno, verklaart, dat de Prins steeds vooruitgaat. Er werd echter als noodzakelijk beschouwd om den Prins aan te raden zich zooveel mogelijk van te spreken te onthouden.

SPANJE. — De Sultan van Marokko is niet gestorven, zooals uit Tanger gemeld werd. Uit een later bericht blijkt, dat Z. M. niet alleen in leven is, maar dat zijn toestand beter is dan voor eenige dagen.

Verscheidene leiders van de omwenteling van Bonamena in 1881 hebben zich in Marokko gevestigd met het doel om tot ongeregeldheden aan te sporen ingeval de Sultan zou sterven.

Men vreest, dat de Sultan een vijfjarigen jongen, een onecht kind, heeft aangesteld als zijn opvolger instede van zijn oudsten zoon, die zestien jaar oud is en die reeds militairen moed getoond heeft en aan het hoofd staat van een groot leger. Het zal vermoedelijk op een burgeroorlog uitloopen, indien de Sultan bij zijn besluit volhardt.

BERDADERA IGUALDAD.

Generalmente hende ta haja cierto consuelo den cualke cos maloe koe ta sosode, pasobra nos ta corda koe e maloe tin su banda bon tambe, i e banda bon merece nos atencion. Asina mes ta sosode coe cuestion social. Awendia koe den toer parti di mundoe hende no ta tende sino gritoe i boroto di socialistanan, consuelo di mas grandi ta, pa nos observa banda di o comunismo falsoe-ai e berdadera igualdad fraternal, koe nos ta haja sin ningun falsedad den Iglesia Romana.

Si, berdadera, único, bon fraternidad nos ta haja den e Iglesia ai, koe na mes tempoe ta sinja koe autoridad meste ta respetar; i Gerónimo De Vries, un Protestant, ta conta nos, com cla e igualdad-ai ta na bista den Iglesia na ocasión di servicio públiconan.

"Un templo Romano, — asina Sr. De Vries ta scirbi den un publicacion protestant—tin algo di un mundoe chikitoe, continuacion di e mundoe di nos ocupacion diario den un orden mas elevar. Un crejente ta drenta ai manera den un otro ciudad, un ciudad santoe, na oenda é por camna henteramente liber den toer caja, na oenda é por bai i bini, sin ningun hende buské pa mira, i bai haci su bisjita cerca e santoe-aki ó e altar-aja. Marcar coe senjal di awa bendita é ta ciudadano aiden, sea kende koe é ta. Un pober di mas pober koe por tin, coe su bistir na repi i su zapatoe kibrar, ta kita su sombré, ora é drenta e templo, é ta baha su cabez, é ta ricibi un raja mistica di solo, koe ta drenta pa algun rampi di glas di color i adorné coe un auréola briljoso, i pa un momentoe, den tur su pobreza, é ta sintié manera den cieloe, mirando cara di Dios."

Te asina aleuw Gerónimo De Vries a papia. ¡Oh! Mara el a penetra un poco mas den Iglesia Romana, pasobra, mil be no! igualdad den miembronan di Iglesia Romana no ta existi solamente aiden, koe pobernan tin toer derecho di asisti na su ceremonia religiosonan, no, e mama ai di toer nacion, e reina-ai, koe jen di mahestad ta defende derecho di pueblonan, a haja tambe e secretoe grandi, di ta asina individual, koe é ta ricibi den su seno i cuida personalmente su jioenan di mas miserabel coe berdadero amor di mama. Solamente ora un Catolica mes kier por presenta ciertoe frialdad den dje coe su Iglesia, i p'esai, koe nunca un Catolica, mientras é kier keda un jioe fiel di Iglesia, por jega na bira asina desgraciadoe ni é por cai den pobreza di más extremo, pa koe un ceremonia religioso no sosode p'é, mescos koe pa un ricoe, sea na su nacementoe, na su casamentoe ó na su morto; si, ki ora koe un Catolica pober tin necesidad di animacion i consuelo, é no tin sino di presenté dilanti di e tribunal di Misericordia, koe tin den toer templo, i maske é ta di mas pober, na poedia banda di otro hende di mas ricoe i di posicion di mas haltoe, na su turno é ta bai simplemente cerca e pader koe é ta desea, pa e tende for di su boca noticia alegre di pordon di su picarnan i asina tantoe palabra di bon consého.

Te aki nos no a papia sino di e necesidad ordinarionan di hende, ma tin ainda un sufrimentoe henteramente particular, koe toer hende mester pasa p'é, esta: sufrimentoe di último enfermedad. Principalmente pa un hende pober, pa un hende poco ilustrar, e sufrimentoe-ai por bira di mas cruel; á lo menos, di mes un pober ta corre peligro di ta abandonar i lubidar lihé. Na esai ta contribui na promé lugá e hecho, koe un hende berdaderamente den miseria no tin amigoe, i ademas, si su parentenan di mas jegar no miré coe indiferencia, ¡ay! trabao di bida, necesidad di busca un manera di gana nan pam, falta di toer lo ke ta mas indispensable, ta separa familia di pobernan asina aleuw un for di otro. Bon anto, si den e circunstancia-ai un o algun sociedad a aplica berdadera igualdad di un manera di mas bunita, ningun hende por nenga koe esai ta Iglesia Romana, i sin ningun temor di algun contradiccion, nos ta apela na lo ke ta sosode bao di bista di toer hende.

Sin miedoe nos ta puutra: ¿ na unda riba mundoe nos ta haja e institucion koe di un banda ta eleva su empleado i comisionnan asina haltoe manera Iglesia Romana ta haci coe su empleado oficialnan, i koe na mes tempoe ta tribi exihi for di nan, si, exihi bao di obligacion di mas pisar, lo ke Iglesia Romana ta exihi di su empleadonan? Sin miramentoe di peligro di bida, sin miramentoe di bida di mas corrompir, e Catolica di mas pober, di mas miserabel, di mas infimo tambe meste ta asistir pa pader Catolica na su cama di morto, di tal manera, koe salbacion di su alma sea garantizar. Nos ta manda nos lesadornan na e bunita instruccionnan di *Ritualia Romana*, i nan lo meste confesa, koe e instruccionnan-ai, asina bieuw koe e mundo, por sirbi di les pa toer nos filantroponan. Den e Ritualia-ai un Iglesia ta tribi bisa su empleadonan, koe ora di duna judanza na nan rumannan ta simplemente *quae cumque diei ac noctis hora* (cualke ora di dia mes cos koe di anochi); den e Ritualia-ai Iglesia ta exihi di un pastor di pueblo, hasta koe é mester sinja pueblo, segun circunstancia presenté, pa jamé na momentoe di peligro, sin haci cuenta di tempoe ó di cualke dificultad *di ki sorto koe ta*. Berdaderamente, esai ta otro sorto di amor pa pueblo, koe lamta pobernan contra patron i dunador di trabaonan, di kende e pobernan meste biba, un otro sorto di amor pa pueblo, koe excita un

masa ignorante i hinca nan den candela di skopet i di cajon. I, ainda un be mas, e Ritualia no ta papia di un deseo, no! toer su instruccionnan ta contene obligacion di mas pisar.

Cualke hende, koe a lesa lo ke nos a larga scirbir aki riba, lo corda probablemente, koe Iglesia Romana su amor pa pueblo ta solamente den asuntoe spiritual. Esai ta asina aleuw berdad, koe interesnan di alma ta worde tumar na coerazon como di promé interesnan i di mas interesantenan; pasobra Iglesia Romana a comprende na toer tempoe lo ke homber sabir incrédulonan ta coeminsa comprende awor poco-poco: koe judanza material, sin nada mas, ta trece masjá poco consuelo i trocamentoe den sintimentoe humano, ma, maske cuantoe interos eternonan di alma ta na promé lugá, hende lo hera muchoe, si é saca pa consecuencia koe Iglesia ta descuida judanza material. No, judanza corporal ta bai companjar coe percuracion spiritual. koe ta cos di mas necesario. Lo no costa nos muchoe trabao, pa nos nombra un cantidad di institucion eclesiástica di caridad, ma na lugá di recorda aki e institucion voluntariamente fundar, koe major parti di be debe nan coeminsamentoe na algun persona, nos kier mustra atrobe e prescripcion *obligatorio*, koe nos ta haja den e mes *Ritualia Romana*. Aki den nos ta haja mira, koe e mes empleado oficialnan di riba henter mundoe, na kende interes *spiritualnan* di pueblo Catolica ta confiar, tin tambe pa obligacion di juda pueblo den su *pobreza temporal*. Padernan tin pa *obligacion* di asisti pober Catolicanan principalmente coe nan propiedad, si nan tin, ó si no, pa medio di colecta particular, hasta coe colecta público si esai ta necesario. I esai nos ta jama berdadera judanza di pueblo; palabra i accion, doctrina i ehemplo, causa principal i causa secundaria unir coe otro, i toer esai practicar pa e mes persona, koe ta representa autoridad.

Gobiernonan por ta trankilo asina nan jega na eherce autoridad, manera Iglesia Romana ta haci esai, nan súbditonan lo no duna mucho cuidao mas riba terreno di obediencia.

Derecho pa toer, libertad, igualdad, fraternidad! E gritoenan-ai ta capaz pa seduci asina hopi coerazon cajente. Ma koe cada un, koe tende boz di seduccion, bai examina promé, na unda é ta haja e cos mes i na mes tempoe na unda é ta haja hipocresia, falsificacion di e cos koe nan ta busca coe tantoe ansia.

Rebista del Mercado.

NEW-YORK, Octubre 19, 1887.

Azúcar. — (Mercado muy firme).
Cuba-Mascabado............ 3¾ @ 5
idem Centrífugo............ 4¾ @ 5 56/100
Ptº Rico.................... 4 @ 5
Aloe (Quieto).................. 3 @ 3¼
Brazilete. (Quieto).
Delgado.................... 20 @ 25
Grueso..................... $ 25 @ 30
Café.
BRAZIL. (Existencia en los EE. UU. 325,023 sacos. En camino pª los EE. UU. 138,000 sacos. Mercado quieto).
Río fair..................... 19 @ 19¼
MARACAIBO. (Existencia 66,327 sacos. Mercado quieto).
Trujillo..................... 18¾ @ 19
Boconó...................... 18¾ @ 19¼
Mérida...................... 18¾ @ 19¾
Cúcuta...................... 18¾ @ 19¼
Clases extra................ 19¾ @ 20
SABANILLA. (Existencia 9,769 sacos. Mercado quieto).
Ordinario................... 18 @ 18¼
Regular..................... 18¼ @ 18¾
Bueno....................... 19 @ 19¼
Superior.................... 19½ @ 19¾
Clases extras............... 20 @ 20¼
LA GUAIRA, CARACAS Y Ptº CABELLO. (Existencia 21,200 sacos. Mercado firme).
Trillado.................... 18½ @ 19¼
Descerezado................. 19 @ 20
CORO........................ 18¼ @ 19
CIUDAD BOLÍVAR.............. 19 @ 20
RO HACHA.................... 17½ @ 19
NICARAGUA................... 19 @ 18¼
Bálsamo Tolu........ (Firme.) 35 @ 36
Bálsamo Copaiba Maracaibo 35 @ 36
Ciudad ,, (Bolívar).. 40 @ 42½
Cueros de chivo. (Firme.)
Coro escojidos { 1ª.............. @ 52½
2ª.............. @ 32½
3ª.............. @ 32½ }
Maracaibo (Firme.).......... @ 27
Rio Hacha sin los pequeños 30 @
La Guaira................... 25 @
Ptº Cabello................. 30 @ 32½
Cueros de venado. (Buena demanda.)
Orinoco..................... 33 @ 34
La Guaira................... 37 @
Ptº Cabello................. 33 @ 34
Cueros de Res. (Quieto.)
Dulces La Guaira............ @ 14
,, Ptº Cabello.............. @ 15
Salados..................... 10½ @
MARACAIBO. (Quieto).
Dulces...................... 13½ @ 14
Salados..................... @ 10
SABANILLA, dulces........... 13 @ 13½
Salados y salpresos......... 10 @ 12
BOGOTÁ, sin escojer......... 11 @ 17½
RIO HACHA, sin escojer...... 16½ @ 11½
ORINOCO, sin escojer........ 16 @ 16½
Pto. PLATA.................. 11 @ 11½
BUENAVENTURA (20 @ 24 lbs.) @ 13½
,, (24 @ 29 lbs.) @ 13
NICARAGUA................... 14½ @ 15
Caucho. (Quieto).
Pará fino................... 69 @ 70
,, ordinario................ 48 @ 49
Cartagena................... @ 39
Buenaventura................ 44 @ 45
Nicaragua................... 52 @ 54
Cacao. (Mercado firme).
Maracaibo................... 30 @ 31
Caracas..................... 17 @ 19
Cauca....................... 24 @ 25
Tolima...................... 22 @ 23
Dividivi de Curazao. (Quieto) 40 @ 55
Maracaibo................... @ 35
Hueso. (por 2,000 lbs.).......... @ 15
Lana. (Quieto.).................. 9 @ 10
Miel de Abeja. (Firme.)
de Cuba, por Galón en depósito 37 @ 39
de Stº Domingo. ,, ,, 33 @ 34
Palo de Mora. (Sin demanda.)
Maracaibo................... $ 15.00 @
Sabanilla................... ,, 16.00 @ 17.00
Zarrapia (Firme. Existencia 200,000 lbs.) @ $1.25
CAMBIOS. ☞ El cambio en París sobre Londres está hoy á fr 25.35
Sobre Lóndres Letras Banqueras á 3 d | v $ @ 4 86
id. ,, ,, ,, 60 ,, ,, @ 4 82
Sobre Paris, ,, ,, ,, 3 ,, fres @ 5 21¼
id. ,, ,, ,, 60 ,, ,, @ 5 23¾
Sobre Hamburgo ,, ,, ,, 3 ,, M. @ 95¼
id ,, ,, ,, 60 ,, ,, @ 94¾

ADVERTENTIEN.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van zilveren en gouden VOORWERPEN, beleend bij de *Spaar- en Beleenbank*, van 1º Januari t | m 30 Juni 1885, onder Nº 2692 t | m 6840 V zal gehouden worden, op Donderdag 3 November a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao 27 October 1887.
De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

ANOENCIO.

Beendemeentoe na tiendisji di PREENDANAN koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan fo di 1 di Januari te 30 di Juni 1885 bau di No. 2692 te 6840 V, lo tien loega Djaweebs, dia 3 di November, i dianan koe ta sigui.

Ta pidi doonjonan di e preendanan aji bin paga nan intres afin di evita nan beendemeentoe.

Corsouw, 27 October 1887.
President,
M. P. CURIEL.

ATTENTIE!

Wegens vertrek naar het buitenland biedt de ondergeteekende te koop aan diverse goed onderhouden meubelen; o. a. een paar spiegels, een sopha, stoelen, enz. enz. enz.

Die goederen zijn dagelijks te bezichtigen, van 9 uren A. M. tot 4 uren P. M., op Pietermaai, in het huis tegenover de *Villa-Núñez.*

Curaçao, 22 October 1887.
A. C. VAN DEN CORPUT
— CORSEN.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA